

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 61

гр. Ловеч, 10.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ВАСИЛ АНАСТАСОВ
РАДОСЛАВ А.

като разгледа докладваното от ВАСИЛ АНАСТАСОВ Въззивно частно наказателно дело № 20234300600037 по описа за 2023 година за да се произнесе съобрази :

Производство по реда на чл.345, ал.1, във вр. с чл.249, ал.3 от НПК.

С протоколно определение № 78/23.01.2023 г., постановено по НОХД № 966/2022 г., Ловешкият районен съд, в производство по реда на чл.248 от НПК /разпоредително заседание/ е прекратил съдебното производство и е върнал делото на Районна прокуратура – Ловеч, за отстраняване на допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите Т. К. А. и Х. Н. Ф., посочено в обстоятелствената част на определението.

Срещу така постановения съдебен акт, в предвидения от закона срок е постъпил частен протест от Анета Пачкова – прокурор при РП – Ловеч, която счита, че определението на РС – Ловеч е неправилно и необосновано.

Сочи, че съгласно разпоредбата на чл.249, ал.4, т.1 от НПК, законодателят изрично е дефинирал, кога на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение, и какво следва да се разбира под допуснато на досъдебното производство нарушение на процесуалните правила, което да е съществено и отстранимо. Твърди, че това ще е налице, когато са нарушени правата на : „т. 1. обвиняемия - да научи за какво престъпление е привлечен в това качество; да дава или да откаже да дава обяснения по обвинението; да участва в производството; да има защитник и

да получи писмен или устен превод на разбираем за него език по чл.55, ал.4, когато не владее български език;“

Счита, че в случая, по никакъв начин не са ограничени правата и на двамата обвиняеми в хода на досъдебното производство и с повдигнатите им с обвинителния акт по две обвинения, както за деянията по чл.195 от НК, така и за престъплението по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК. Твърди, че в хода на ДП и обв. Х. Ф., а обв. Т. А. са участвали лично и са имали служебно определени защитници. Сочи, че в хода на ДП и при извършените предявявания обвиняемите не са правили възражения, че обвиненията които са им повдигнати не са им ясни или че не ги разбират.

Изтъква, че в обстоятелствената част на внесенния обвинителен акт, както и диспозитивите на повдигнатите обвинения са описани всички факти и обстоятелства, посочени са всички съставомерни признаци, както от обективна, така и от субективна страна на всеки един от съставите на двете деяния, за всеки от двамата подсъдими - посочени са по две престъпления извършени от всеки един от обвиняемите; посочено е времето, мястото и начина на извършването им, пострадалите лица както и е конкретизиран и посочен размерът на вредите от всяко едно от престъпленията.

Твърди, че конкретно за обвиненията повдигнати на двамата подсъдими - по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК за обв.Х. Ф. и по чл.216, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2 от НК, обвинението е за противозаконно повреждане на чужда движима вещ, като както в обстоятелствата част на обвинителния акт, така и в диспозитивите на самите обвинения, е посочено и конкретизирано е времето, мястото на извършване на деянието, формата на съучастие на двамата извършители, в случая се касае за противозаконно повреждане на цялата движима вещ, която подробно е индивидуализирана, с посочване на вид, модел, марка, сериен номер, посочено е чия чужда собственост е тази вещ, посочено е пострадалото ЮЛ „Ю.В.“ ЕООД Ловеч, с управител А.И.С. от гр.Ловеч, посочени са с оглед заключението на стоково оценителната експертиза и размера на стойността щетите нанесени по вендинг апарата, които са в размер на 1 153 лева, които са довели до повреда, макар и временна, до отремонтирването му, са довели до нефункциониране, по предназначение, на целия апарат, на цялата повредена вещ. Твърди, че в обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено как е повреден вендинг автомата, с хвърлен камък счупване на предното стъкло

на автомата. Счита, че макар камъка да е бил хвърлен само от обв.Ф., е налице общност на умысла у двамата обвиняеми, както за извършване на престъплението кражба, така и за повреждането на автомата, от който да отнемат стоки, чрез счупване на предното му стъкло, като по този начин обвиняемите са си осигурили достъп до изброените стоки, които са отнели.

Изтъква, че с оглед доказателствата по делото, при съобразяване с трайната съдебна практика установената стойност на причинените щети по повредената вещ вендинг автомата, от който са отнети други вещи стоки, че съобразявайки, размера на щетите по повредената вещ са в размер на 1 153 лева, значително надхвърлящи по стойност размера на отнетите вещи от вендинг автомата, предмет на кражбата, които са на стойност от общо 60,40 лева, е прието, че с деянието си, в условията на идеална съвкупност, двамата подсъдими са осъществени от обективна и субективна страна, съставите на две престъпления - на кражба по чл.195 НК и повреждане на чужда движима вещ - по чл.216, ал.1 от НК, като деянията са извършени в съучастие, с общност на умысла и за двете престъпления, от двамата подсъдими.

Счита, че в конкретния случай внесенят обвинителен акт отговаря на всички изисквания посочени в чл.246 от НПК, че в същия подробно са посочени всички факти и обстоятелства които закона изисква, в диспозитивите на обвиненията на двамата обвиняеми, досежно деянието по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК са посочени и се съдържат всички изискуеми от закона съставомерни признаци и по никакъв начин не е ограничено правото им на защита, да разберат в какво престъпление са обвинени.

Твърди, че в определението на ЛРС за връщане на делото, липсва конкретизация, какво точно според съда следва да се добави в диспозитивите на обвиненията по чл.216 от НК, кои обективни признаци, елементи от състава липсват и следва да се добавят в обвинението.

В заключение и предвид изложените по-горе мотиви, предлага на съда да постанови съдебен акт, с който да отмени протестираното определение, със законовите последици произтичащи от това.

Настоящата инстанция като съобрази изложеното в частния протест, определението на първоинстанционния съд и материалите по делото приема за установено следното :

Досъдебно производство № 82/2022 г. по описа на РУ МВР –Ловеч е

било приключено на 17.11.2022 г. с внасяне на обвинителен акт по отношение на обв. Х. Н. Ф., с ЕГН ***** от гр.Ловеч, за извършени от него престъпления по чл.195, ал.1, т.3 във вр. с чл.194, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, във вр. с чл.26, ал.1 и във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК, както и за престъпление по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 във вр. с чл.63, ал.1, т.4 от НК. Със същия обвинителен акт са повдигнати обвинения и срещу обв. Т. К. А., с ЕГН ***** от с.Смочан, обл.Ловешка за престъпления по чл.195, ал.1, т.3 във вр. с чл.194, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК и по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК.

По внесения обвинителен акт срещу двамата обвиняеми е било образувано НОХД № 966/2022 г. по описа на РС – Ловеч.

В хода на разпоредителното заседание проведено на 23.01.2023 г. при обсъждане на въпросите по чл.248, ал.1 от НПК, защитникът на подсъдимия Т. К. А., адв. И. И. от ЛАК, при изразяване на становище по въпросите по чл.248, ал.1, т.3 от НПК е заявил, че в хода на досъдебното производство са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правата на подзащитния му - подс. А., тъй като в диспозитива на повдигнатото му обвинение за престъплението по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК не било посочено по какъв начин е въздействано върху веща, която е повредена, за да е негодна, че не са били посочени какви увреждания са настъпили по този апарат, което според адв. И. е довело да нарушаване на правото на защита на обв. А.. В допълнителна реплика, адв. И. е заявил, че в диспозитива на обвинителния акт е била посочена единствено стойността на вредите, като липсвало описание какво точно е повредено на процесната движима вещ.

Съдът, след обсъждане становищата на страните по въпросите по чл.248 от НПК е приел, че в диспозитивите на обвиненията за деянията по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК, липсва посочване в какво точно се изразява повреждането на вещта, което е елемент от обективните признаци на деянието по чл.216, ал.1 от НК, което е довело до непълнота на обвинителния акт, а от там и до обективна невъзможност на двамата обвиняеми да научат, обвинение за какво престъпление им е повдигнато и да организират пълноценно защитата си срещу това обвинение. С оглед на тези съображения и на основание чл.249, ал.1 и ал.2, във вр. с чл.248, ал.5, т.1 във вр. с ал.1, т.3 от НПК, първостепенният съд е прекратил съдебното производство и е върнал

делото на РП-Ловеч за отстраняване на допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните права, довело до ограничаване на правата и на двамата подсъдими.

Въззивната инстнция намира изводите на РС - Ловеч, че в настоящия случай е било ограничено правото на защита и на двамата обвиняеми да научат обвинение за какво престъпление им е повдигнато и да организират пълноценно защитата си срещу повдигнатото им конкретно обвинение по чл.216, ал.1 от НК за основателни.

В тази връзка за изясняване същността на понятието съществено процесуално нарушение от решаващо значение е и становището на юриспруденцията застъпено в Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС. В т.4.2 от цитираното ТР се посочва, че : „Чрез обвинителния акт прокурорът развива в пълнота своята обвинителна теза пред решаващия съдебен орган. Главното предназначение на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. В обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът **задължително трябва да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му.** Непосочването в обстоятелствената част на акта на начина на извършване на деянието, пострадалото лице и размера на вредите съставлява основание за връщане на делото в предходната процесуална фаза, само ако става въпрос за елементи на престъпния състав.”

От изложеното следва, че липсата на посочване на всички факти, обуславящи съставомерността на деянието в обстоятелствената и диспозитивната част на обвинителния акт съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което при всяко положение води до ограничаване правата на бъдещите страни в съдебното производство. Видно от внесения обвинителен акт и на двамата подсъдими е повдигнато обвинение по чл.216, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК и във вр. с чл.63, ал.1, т.4 от НК по отношение на подс. Ф., като в диспозитива на обвиненията и на двата подсъдими е посочено, че се касае за противозаконно повреждане на чужда движима вещ - вендинг автомат за пакетирани изделия марка „Вюрлитцер“ със сериен № 38115064, собственост на „Ю.В.“ ЕООД Ловеч, представлявано от А.И.С. от

гр. Ловеч, като е посочено и, че причинените щети по вендинг апарата са на стойност 1 153 лева. Както в обстоятелствената част, така и в диспозитива на повдигнатите обвинения и на двамата подсъдими за престъплението по чл.216, ал.1 от НК обаче липсва посочване, в какво точно се изразява повреждането на инкриминираната вещ. Действително в обстоятелствената част на обв. акт е описан механизма на счупване на „предното стъкло“ на процесния апарат с камък от страна на подсъдимия Ф., като това е сторено във връзка с деянието по чл.195, ал.1, т.3 от НК – противозаконното отнемане на храни, напитки и пари от вендинг апарата. В обстоятелствената част на акта се посочва още, че от страна на пострадалото лице – „Ю.В.“ ЕООД Ловеч, чиято собственост е разбития вендинг автомат, е предоставен протокол за установени липси, фактура за закупения вендинг автомат, констативен протокол за установените щети по автомата, снимка на състоянието, в което е заварен разбития автомат. Никъде обаче, не е посочено в какво точно се състои увреждането на инкриминираната вещ, какво конкретно е било изменено в субстанцията или в структурата на вещта, което я прави временно или частично негодна за употреба по предназначение. Посочването само на счупване на „предното стъкло“ на процесния вендинг автомат и то във връзка с деянието по чл.195, ал.1, т.3 от НК не кореспондира и със заключението по техническата стоково-оценителна експертиза (т.2, л.62-67 от ДП) в която са посочени необходимите дейности и подмяна на елементи за отстраняване на щетата нанесена върху вендинг автомата.

При горните съображения настоящата инстанция приема, че частния протест на РП – Ловеч, срещу протоколно определение № 78/23.01.2023 г., постановено по НОХД № 966/2022 г. от Ловешкият районен съд е неоснователен и следва да се остави без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.249, ал.3 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 78/23.01.2023 г., постановено по НОХД № 966/2022 г. от Ловешкият районен съд.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____